

Arrest

nr. 300 943 van 2 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en behoort u tot de Yabassi bevolkingsgroep. U bent afkomstig uit Douala. Uw lager onderwijs doorliep u in Yaoundé maar keerde vervolgens terug naar Douala waar u gedurende een jaar een opleiding “elektriciteit en computer” volgde. In ongeveer 2014 huwde u in Douala traditioneel met M.I.M.. U heeft samen twee kinderen die samen met hun moeder in Douala wonen. De laatste ongeveer vijf jaar van uw verblijf in Kameroen huurde u een woonst in Munyenge, gelegen in Zuidwest Kameroen. U baatte in het centrum van de stad een winkel uit waar u muziek in de telefoons van klanten zette. In 2015 kreeg u bezoek van een jongen die Black Diabolo werd genoemd. Hij stelde u voor om bij zijn groep aan te sluiten.

U wilde niets met zijn groep te maken hebben omdat de jongens marihuana gebruikten. Toen hij u de vraag stelde of u wel akkoord ging met wat de republiek doet, antwoordde u bevestigend en vertelde dat u zich niet met politiek bezig hield. Hoewel Black Diabolo verontwaardigd was over uw antwoord en dit liet blijken, lachte u het voorval weg. Nadien sprak dezelfde jongen u nog meermaals aan en uitte dreigingen stellende dat hij u overal zou terugvinden als u zich niet bij hem en de village boys zou aansluiten. Intussen hoorde u van A., een vriend van uw vader, dat hij een werkaanbieding voor u had in Nigeria. U besloot in te gaan op zijn voorstel en verliet begin 2017 samen met A. M. en reisde door naar Nigeria. Uiteindelijk zette u uw reis verder naar Niger. Aangekomen in Agadez kwamen jullie mensen tegen en stelde A. u voor als een goede werker. Na door A. te zijn verlaten, reisde u met begeleiders naar Libië. Tijdens uw reis onderging u zware mishandelingen. Ook in Libië, waar u te werk werd gesteld, werd u mishandeld. U liep er uiteindelijk een verlamming op aan de helft van uw lichaam, waardoor u kampte met geheugenverlies en moeilijkheden met uw spraak. Uit nieuwsberichten die u zag kwam u er achter dat de mensen in Zuidwest Kameroen niet tevreden waren met het beleid van het land en begreep u dat Black Diabolo en de jongens die zich bij hem hadden aangesloten Ambaboys waren. U vreesde dan ook bij een terugkeer naar Kameroen in Munyenge door Black Diabolo en zijn groep te worden aangepakt. Omdat u de laatste jaren ook in die regio verbleef vreest u dat de overheid u zou aanzien voor een "Munyenge boy". Na een verblijf van iets meer dan twee jaar in Libië verliet u het land en nam een boot naar Italië waar u in augustus 2020 aankwam. Na een maand op de boot te hebben doorgebracht werd u naar een opvangcentrum gebracht. U besloot er geen verzoek om internationale bescherming in te dienen en reisde zeven dagen later per trein naar België waar u in december 2020 aankwam. Op 21 december 2020 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. In België ging u enkele keren naar een psycholoog. Ook werd u onderzocht door een arts bij wie u vertelde dat u onderweg tussen Nigeria en Libië tussen 2018 en 2020 bent mishandeld geweest. Verder liet u zich onderzoeken in het CHO Groupe Santé, waar beelden met scanners werden genomen van uw longen en uw hoofd. Op het moment van uw persoonlijk onderhoud stelde u geen medicatie meer te nemen en geen afspraken meer te hebben bij uw psycholoog. Recentelijk had u last van duizeligheid en werd hiervoor behandeld met medicatie. U bent niet in het bezit van documenten uit Kameroen, maar legde wel volgende attesten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming: een attest van psychologische opvolging (d.d. 25/11/2021); een attest van uw arts dr. J.-M. F. waarin hij vaststelling doet van verschillende littekens (d.d. 19/05/2021) en medische verslagen van uw onderzoeken op de afdeling medische beeldvorming van het CHO, Groupe Santé (d.d. 13/01/202, d.d. 08/04/2021 en d.d.19/04/2021). Op 6 februari 2023 stuurde uw sociale assistente, M.B., een mail met daarin uw opmerkingen over het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder "notities" CGVS, p.3,4) kan worden opgemaakt dat bij u in Libië een gedeeltelijke verlamming optrad, waardoor u moeilijkheden kreeg met uw geheugen en spraak. Van uw gezondheidsproblemen legde u enkele medische verslagen neer, van verschillende onderzoeken in België. Uit de door u neergelegde medische verslagen, opgesteld door artsen bij CHO Groupe Santé, blijkt u te zijn onderzocht op tuberculose, op ademhaling en op een hoofdletsel (zie documenten 3 en 4 in de groene map). Het attest van psychologische opvolging bij Savoiretre-ASBL opgesteld op 25 november 2021 in Marneffe, maakt melding van maandelijkse consultaties vanaf 19 februari 2020. In het attest van uw arts, dr. F., wordt verwezen naar resultaten van uw onderzoek aan uw hoofd bij CHO en wordt melding gemaakt van vaststelling van twee littekens (kin en nagel). Bijkomend wordt in het attest opgetekend dat u bij uw arts vertelde over de mishandelingen die u op uw reisroute tussen Nigeria en Libië onderging. Uw arts stelde verder dat u kampt met een post traumatisch stress syndroom, met herinneringen, angstgevoelens en hyperwaakzaamheid. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u gevraagd hoe het met u ging. U antwoordde: "Ik kan zeggen "fine" (notities CGVS, p.4). Uit de door u neergelegde medische attesten blijkt verder ook niet dat u mentaal en of fysiek niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud te kunnen houden. Wat betreft uw opmerking last te hebben van uw geheugen "troubles de memoire" en u door stress u soms ineens dingen kan vergeten (notities CGVS, p.3,5), dient te worden vastgesteld dat uit het verslag van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat u vlot op alle gestelde vragen kon antwoorden, u een chronologisch relaas kon brengen waarin u details zoals namen/benamingen, afstanden tussen plaatsen in Kameroen en data kon brengen (notities CGVS, p.13,21,22,23,24,25). U gaf overigens ook aan dat u in staat was om een persoonlijk onderhoud te hebben

(notities CGVS, p.5). U werd er verder wel op gewezen dat u steeds zelf om een pauze kon vragen, naast een pauze die uw protection officer voorziet (notities CGVS, p.5). U maakte van deze mogelijkheid geen gebruik, gaf verder aan alle uitleg te hebben verstaan en maakte verder doorheen uw persoonlijk onderhoud geen gewag van mogelijke problemen (notities CGVS, p.6). Op het einde van het volledige gesprek verklaarde u ook alle vragen goed te hebben begrepen (notities CGVS, p.32). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden vastgesteld dat u voor uw vertrek uit Kameroen er nooit problemen kende met de Kameroense autoriteiten (notities CGVS, p.23). Als reden van uw vertrek uit uw land begin 2017, gaf u op te zijn ingegaan op een voorstel van een vriend van uw vader om in het buitenland (Nigeria) te gaan werken (notities CGVS, p. 21,27). Hoewel u beweert voor uw definitieve vertrek uit Kameroen, slechts eenmalig naar het buitenland te zijn geweest, meer bepaald in ongeveer 2012 naar Nigeria (notities CGVS, p.17), blijkt uit gevonden informatie, met name de publieke bladzijden op uw facebookaccount (op naam van M.M.), dat u wel meermaals andere landen bezocht, zoals Algerije in 2015 en in 2016, Spanje in 2017 en Brazilië in 2019 (zie publieke informatie facebook op naam van “M.M.”). Uit dezelfde informatie kan ook afgeleid worden dat u na 2017 –het jaar van uw beweerde vertrek uit Kameroen- nog in uw land bent geweest, meer bepaald in Douala. Deze vaststellingen doen dan ook sterk vermoeden dat u in het bezit bent van een reispaspoort dat u echter doelbewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat er mogelijks informatie in te vinden is –zoals in en uitreisstempels en mogelijks visa- die niet overeenkomen met uw gebracht relaas. Wanneer u werd gevraagd of u ooit een paspoort had antwoordde u immers ontkennend (notities CGVS, p.21,31). Geconfronteerd met de gevonden informatie op uw facebook, ontkende u eerst in het buitenland te zijn geweest en na februari 2017 u nog naar Douala te hebben begeven, doch gaf u vervolgens alsnog aan in Algerije en in Spanje te zijn geweest, maar “niet lang”. U ontkende echter wel Brazilië te hebben bezocht en stelde: “Nee ik ben daar allemaal nooit geweest, ik schreef dat soms” (notities CGVS, p.30,31). Uiteindelijk besloot u alsnog te ontkennen in Spanje te zijn geweest (notities CGVS, p.30,31). Op een vraag waarom u dergelijke informatie op uw facebook zou zetten indien het niet waar zou zijn, antwoordde u: “Nee, op welke datum ben ik dan in Brazilië geweest? of Spanje? ik weet niets daarover ...Nee heb ik er niet op gezet...Nee ik zette dat er niet op” (notities CGVS, p.31). Uw uitleg, deze gegevens nooit op uw facebook te hebben gezet staat achter haaks op uw eerdere opmerking “ik schreef dat soms”. Bovenstaande vaststellingen zetten dan ook uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans in alle redelijkheid worden verwacht dat hij ten aller tijde een correct beeld schetst van zijn leefsituatie voor zijn komst naar het land waar hij internationale bescherming verzoekt.

Hoe dan ook, wat betreft uw geschil in 2015 met een jongen die Black Diabolo werd genoemd, die deel uitmaakte van een plaatselijke bende in Munyenge en u verschillende keren kwam bedreigen omdat u weigerde u aan te sluiten bij zijn groep (notities CGVS, p. 23,24,26), dient te worden opgemerkt dat uw uiteenzetting hierover uitermate oppervlakkig is en niet overtuigend. Zo is het merkwaardig dat u, die beweert een eigen zaak in Munyenge te hebben gehad waar jongeren bij u muziek op hun telefoon konden laten installeren en waar u Black Diabolo sinds 2015 verschillende keren trof, nooit zou hebben geweten hoe die jongen in werkelijkheid heette, noch weet van waar uit de regio hij juist afkomstig is (notities CGVS, p.13,14,26). Men zou nochtans verwachten dat u, als winkelier die omgang had met de plaatselijke bevolking van Munyenge en die in zijn vrije tijd met vrienden ging drinken in het centrum (notities CGVS, p.14), hierover navraag zou doen, ten einde te weten wie u concreet lastig valt en bedreigt. Verder is het verbazingwekkend dat u, indien u daadwerkelijk in die periode in Munyenge woonde, Black Diabolo die tot de Ambaboys behoorde, hem in zijn gezicht zou hebben durven weigeren bij hun groep aan te sluiten en hem zeggen dat u akkoord gaat met wat “la République” –d.w.z. de Kameroense overheid- doet in de regio (notities CGVS, p.23). Dat u pas na uw vertrek uit Kameroen begin 2017 zou hebben beseft wie Ambaboys waren en wat ze allemaal deden, terwijl u beweert tot die tijd in Munyenge te hebben verbleven, is minstens verbazingwekkend te noemen. Uit beschikbare informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier, blijkt immers dat de situatie in Zuidwest Kameroen, waartoe Munyenge behoort, reeds sinds de herfst van 2016 verslechterde en aan de gang zijnde protesten op gewelddadige wijze de kop werden ingedrukt. Uw verklaring “Toen ik vertrok, was er nog geen crisis” (notities CGVS, p.29), is dan ook opmerkelijk en doet sterk vermoeden dat u niet (meer) in Munyenge/Zuidwest Kameroen verbleef. Het is immers niet aannemelijk dat u, verblijvende in dat gebied tussen de Engelstalige plaatselijke bevolking

met wie u omging, niets zou hebben gemerkt van de aan de gang zijnde gebeurtenissen, al zouden er nog geen concrete moeilijkheden zich in Munyenge zelf hebben voorgedaan (notities CGVS, p.25). Wat er ook van zij, heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom het voor u onmogelijk zou zijn geweest en zelfs actueel onmogelijk zou zijn om u in Douala te vestigen. U bent immers geboren en getogen in Douala, waar uw gezin –uw echtgenote en kinderen- tot op het heden wonen en waarmee u in contact staat (notities CGVS, p.15,16,19). Ook al uw andere familieleden woonden/wonen allemaal in Douala en Yaoundé, dwz Franstalig Kameroen (notities CGVS, p.8,9,10). Uw bewering dat Ambaboys, waartoe volgens u Black Diabolo en zijn groep behoorden, u overal zouden komen zoeken omdat ze u als verrader zagen (notities CGVS, p.24,27) en dat de autoriteiten –met wie u aangeeft nooit problemen te hebben gekend- u als Muyenge-boy zouden zien (notities CGVS, p.24), is -gelet alle bovenstaande vaststellingen- louter hypothetisch. Zoals supra opgemerkt, blijkt uit de inhoud van uw facebook, dat u na uw vertrek uit Munyenge nog in Douala te zijn geweest. Andere motieven waarom u niet naar Kameroen zou kunnen terugkeren stelde u niet te hebben (notities CGVS, p.24).

U bent er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “ Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie ”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen wordt niet getroffen door geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel erg beperkt is en niet algemeen verspreid. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de bovengenoemde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie dient er te worden besloten dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in de regio Douala waarvan u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2, c).

De door u neergelegde documenten, met name medische verslagen, werden hierboven reeds besproken en doen verder geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De door uw sociale assistente, M.B., gestuurde mail met uw opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zijn niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers een correctie in de schrijfwijze van enkele namen en bijkomende preciseringen van reeds gedane verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”)”.

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“4.2 Met betrekking tot de erkenning van de vluchtelingenstatus

Verzoeker behoort aan Engelstalige gemeenschap. In Kameroen wordt deze gemeenschap gediscrimineerd sinds jaren. Er is een conflict in Kameroen tussen Engelstalige separatisten en de Kameroense overheid.

[theoretische uiteenzetting]

Zoals boven uitgelegd, worden Engelstalige gemeenschap leden in Kameroen tot al deze verschillende maatregelen geconfronteerd. Bijkomend de gevangenisstraf en boete, zijn ze zowel tot fysiek geweld als tegen psychologisch geweld blootgesteld, door de Kameroense autoriteiten.

We zijn van mening dat dergelijk geweld ernstig genoeg is, wegens hun aard en herhaaldelijkheid, om een schending van artikel 3 van het EVRM te vormen.

De vervolgingen die hij ondergaan komen dus zowel van de Staat als van de bevolking, en rechtvaardigen een gegronde vrees door verzoekster voor vervolgingen in geval van terugkeer naar Kameroen.

Zoals boven uitgelegd, is het vastgesteld dat verzoeker geen bescherming kan verkrijgen tegen de daden van vervolging en/of tegen de bedreigingen in geval van terugkeer.

Prima facie heeft verzoekster een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens bedreigingen als gevolg van zijn lidmaatschap aan Engelstalige gemeenschap. In een tweede middel zal U aangetoond worden dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de bedreigingen die verzoekster heeft ondergaan en vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer naar Uganda in vraag te stellen.

We vragen Uw Raad dan ook, met eerbied, om het geheel van verzoeker verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de vernederende behandelingen en mensen rechten schendingen van Engelstalige mensen in Kameroen.

[...]

In de COI Focus « Cameroun: Situation sécuritaire liée au conflit anglophone » dd 16.10.2020, kunnen we lezen dat :

[...]

Meer recent kunnen we lezen in het COI-rapport van 20 februari 2023 "Régions anglophones : situation sécuritaire" (beschikbaar op :[URL]) , waarnaar de verwerende partij verwijst,

[...]

Verzoeker meent dat zij, ten eerste een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken, en ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, haar verklaringen komen overeen met de beschikbare informatie. Zijn verklaringen bevestigen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Kameroen.

Bovendien menen wet dat verweerder haar onderzoek plicht niet op een afdoende wijze heeft uitgevoerd. In een tweede middel zal er U aangetoond worden dat de motivering van het CGVS niet draagkrachtig is. Voor alle hierboven redenen vraagt verzoeker U, met eerbied, de toekenning van de vluchtelingenstatus.

4.2.1 Met betrekking tot de subsidiaire bescherming status

[theoretische uiteenzetting]

Het CGVS moet dus nagaan of het terugkeren van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status, geen risico doet lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 a), b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bovendien behoort zij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient haar ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.”

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van “Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikel 62 van de vreemdelingenwet; Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoeker niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoeker, ten eerste dat ze een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hij het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

4.3.1 Aangaande de grieven van verwerende partij

Ten eerste is de verwerende partij van mening dat:

[...]

Hoewel de verwerende partij van mening is dat het persoonlijk onderhoud in goede omstandigheden heeft plaatsgevonden, is verzoeker van mening dat bij de analyse van zijn verklaringen onvoldoende rekening is gehouden met zijn gezondheidstoestand. Dit is met name het geval wanneer in aanmerking wordt genomen dat de gebeurtenissen waarvoor verzoeker Kameroen moest verlaten, dateren van verschillende jaren geleden, en dat de trauma's die hij tijdens zijn reis heeft opgelopen (met name in 12 Libië) gevolgen hebben gehad voor zijn gezondheidstoestand. Er zij ook aan herinnerd dat de eiser psychologische attesten heeft overgelegd waarin melding wordt gemaakt van "troubles de mémoire" in zijn geval.

Het is duidelijk dat de kwaliteit van de verklaringen van de verzoeker beïnvloed wordt door zijn psychologische toestand. In dit opzicht is de jurisprudentie van uw Raad zeer duidelijk: er moet rekening worden gehouden met de psychologische kwetsbaarheid van een asielzoeker.

De Conseil heeft zelfs al geoordeeld :

[...]

De Raad heeft ook eerder geoordeeld, met name in arrest nr. 85.159 van 24 juli 2012, punt 3.4., dat een nieuwe hoorzitting moet worden gehouden wanneer de psychologische toestand van een asielzoeker niet vooraf in aanmerking is genomen:

[...]

Meer recent herhaalde de Raad opnieuw dat bij de beoordeling van de asielaanvraag van een asielzoeker rekening moet worden gehouden met dit type psychologische relatie (arresten nr. 173.624 van 26/08/2016; nr. 174.694 van 15/09/2016; en nr. 177.178 van 27/10/2016).

In de tweede heeft de Raad zich met name in de volgende bewoordingen uitgelaten:

[...]

Tot slot bewijst wetenschappelijk onderzoek dat :

[...]

Ten tweede is de verwerende partij van mening dat

[...]

De verzoeker betwist de beweringen van de verwerende partij ten stelligste en begrijpt niet hoe zijn Facebook-profiel zichzelf in Spanje en Brazilië zou kunnen hebben gelokaliseerd. Vooral omdat verzoeker tijdens zijn persoonlijke interview duidelijk ontkende dat hij deze twee landen had bezocht:

[...]

Bovendien wijzen wij erop dat verzoeker, voordat hij in Europa aankwam, door verschillende Afrikaanse landen reisde, met name Libië, en dat hij daar tijdens zijn verblijf werd geslagen, mishandeld en gefolterd. Bovendien heeft verzoeker medische en psychologische documenten overgelegd waaruit blijkt welke trauma's hij heeft opgelopen en waarin ook de duidelijk zichtbare littekens op verschillende delen van zijn lichaam worden vermeld.

Bijgevolg, en rekening houdend met het feit dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker door Libië heeft gereisd alvorens in oktober 2020 in Italië aan te komen, lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat verzoeker in juli 2019 naar Brazilië is gereisd.

Ook moet worden opgemerkt dat verzoeker altijd dezelfde verklaringen heeft gehandhaafd, zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het CGVS.

Gezien al deze elementen lijkt het argument van de verwerende partij dat verzoeker naar Spanje en Brazilië is gereisd in casu onwaarschijnlijk. Temeer daar de verwerende partij enkel verwijst naar deze vermelding op het Facebook-profiel van verzoeker om twijfel te zaaien over de realiteit van verzoekers relaas. De verwerende partij heeft echter geen ander bewijs aangevoerd om de verklaringen van verzoekster in twijfel te trekken.

Verzoeker moet op zijn minst het voordeel van de twijfel krijgen.

Ten slotte is de verwerende partij van mening dat

[...]

Hier herhaalt de verzoeker de verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd. De verzoeker voegde eraan toe dat hij niet omging met mensen die dicht bij de Ambaboyos stonden, en

vermeed om relaties met hen te hebben, omdat hij duidelijk kon zien dat het geen mensen waren om mee om te gaan. Hij wilde geen relatie met hen omdat hij wist hoe gevaarlijk deze groep was.

Bovendien dateren de feiten waarop verzoeker zich beroept van 2015, dus van meer dan 8 jaar geleden. Hieraan moet worden toegevoegd dat de verwerende partij, vanwege de bovengenoemde medische/psychologische problemen, flexibel moest zijn in haar analyse van de verklaringen van verzoeker.

Hier is de verwerende partij te streng in haar analyse.

Bovendien heeft de verwerende partij verzoeker aanbevolen om naar de Franstalige regio's van Kameroen (blz. 3) te verhuizen, met name naar Douala, omdat hij daar nog familie heeft, en ook gelet op de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst.

Door deze redenering lijkt het CGVS dus het alternatief van interne vlucht te overwegen, een begrip dat door artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980 wordt omschreven :

[theoretische uiteenzetting]

Gelet op verzoekers profiel en situatie zou het echter onredelijk zijn te verwachten dat hij zich opnieuw in Kameroen vestigt, met name de macht en de invloed dat de Ambaboy's nu in Kameroen hebben.

Eenzijdig is het feit dat het CGVS het hervestigingsgebied niet heeft afgebakend, vatbaar voor kritiek.

In de tweede plaats houdt deze redenering geen rekening met de persoonlijke situatie van verzoeker, die door de Ambaboy's wordt gezocht.

Het CGVS heeft dus niet op geldige wijze rekening gehouden met bepaalde factoren die specifiek zijn voor verzoeker. Gelet op verzoekers situatie kan van hem niet zonder meer worden verlangd dat hij zich "elders" in Kameroen vestigt.

Ten slotte wenst verzoeker de realiteit van zijn angsten te bevestigen in geval van terugkeer naar Kameroen, ondanks het feit dat de gebeurtenissen meer dan 6 jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Overigens is het voor de beoordeling van de vrees van verzoeker voor terugzending naar Kameroen belangrijk bepaalde essentiële beginselen uit de Proceduregids in herinnering te brengen :

[...]

De persoonlijke vrees van verzoeker is echter gebaseerd op een objectieve context die niet kan worden verborgen of betwist: Engelstalige Kameroeners worden in Kameroen ernstig gediscrimineerd (zie hierboven) en de veiligheidssituatie in de Engelstalige gebieden (waar de verzoeker vandaan komt) is zeer volatiel en onstabiel. Benadrukt moet worden dat vrees zowel vanuit een objectief als een subjectief perspectief moet worden geanalyseerd. Het UNHCR-handboek met procedures en criteria stelt in dit verband duidelijk dat :

[...]

De verzoekende partij betreurt dat het subjectieve element van vrees in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat zijn persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrees.

In het licht van deze verschillende factoren is de vrees van verzoeker dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.

[...]"

2.2. Bij de nota "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" voegt verweerder twee artikelen van The Guardian.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de aangevoerde - doch geenszins uiteengezette - schending van artikel 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en

vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Kameroen in Munyenge door Black Diabolo en zijn groep te worden aangepakt omdat hij in 2015 hun vraag om zich bij hen aan te sluiten weigerde. Verder stelt verzoeker te vrezen dat de overheid hem zal aanzien voor een “*Munyenge boy*” omdat hij de laatste jaren in die regio verbleef.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen, gelet op het volgende:

- Wat betreft het beweerde geschil in 2015 met een jongen die Black Diabolo werd genoemd (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 23-24, 26) blijken verzoekers verklaringen onaannemelijk. Zo beweerde verzoeker dat hij nooit zou hebben geweten hoe die jongen in werkelijkheid heette, noch van waar uit de regio hij juist afkomstig is (notities, p. 13-14, 26). Verzoeker stelde nochtans dat deze jongen deel uitmaakte van een plaatselijke bende in Munyenge en dat hij verzoeker verschillende keren kwam bedreigen omdat hij weigerde zich aan te sluiten bij zijn groep (notities, p. 23-24, 26). Dat verzoeker, als winkelier die omgang had met de plaatselijke bevolking van Munyenge en die in zijn vrije tijd met vrienden ging drinken in het centrum (notities, p. 14), aldus geen weet had van of zich niet informeerde over de identiteit en regio van deze jongen, is geheel ongeloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat verzoeker deze Black Diabolo, die tot de Ambaboy's zou behoren, zou hebben gezegd dat hij zich niet ging aansluiten bij hun groep én zelfs dat hij akkoord gaat met wat “*la République*” (de Kameroense overheid) doet in de regio (notities, p. 23). Verzoekers bewering dat hij slechts na zijn vertrek uit Kameroen begin 2017 zou hebben beseft wie de Ambaboy's waren en wat ze allemaal deden, strookt geenszins met zijn bewering de laatste vijf jaren voor zijn vertrek in Munyenge te hebben verbleven. Uit de COI Focus “*Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidsituatie*” van 20 februari 2023, waarnaar verweerder in de bestreden beslissing verwijst, blijkt immers dat de situatie in Zuidwest Kameroen, waartoe Munyenge behoort, reeds sinds de herfst van 2016 verslechterde en aan de gang zijnde protesten op gewelddadige wijze de kop werden ingedrukt (notities, p. 29).

- Dat verzoeker niet werkelijk een vrees dient te koesteren ten aanzien van deze Ambaboy's blijkt nog uit zijn overige eigen verklaringen, met name dat hij zijn land begin 2017 verliet om in het buitenland te gaan werken en niet om aan bepaalde problemen te ontkomen (notities, p. 21, 27).
- Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij voor zijn vertrek uit Kameroen nooit problemen kende met de Kameroense autoriteiten (notities, p. 23).
- Verzoekers verklaringen over zijn levensloop en (datum van) vertrek uit Kameroen stroken niet met zijn Facebookprofiel. Aanvankelijk beweerde verzoeker dat hij voor zijn definitieve vertrek uit Kameroen in 2017 slechts eenmalig naar het buitenland was geweest, meer bepaald in ongeveer 2012 naar Nigeria (notities, p. 17). Uit de informatie op zijn Facebookprofiel (op naam van M.M.) blijkt echter dat verzoeker meermaals andere landen heeft bezocht, zoals Algerije in 2015 en in 2016, Spanje in 2017 en Brazilië in 2019. Uit deze informatie kan zelfs worden afgeleid dat verzoeker na 2017 - het jaar van zijn beweerde vertrek uit Kameroen - nog in zijn land is geweest, meer bepaald in Douala. Eerst ontkende verzoeker in het buitenland te zijn geweest en zich na februari 2017 nog naar Douala te hebben begeven, maar vervolgens gaf hij toe in Algerije en in Spanje te zijn geweest, maar "*niet lang*", en dat hij soms onware informatie over zijn buitenlandse verblijf/reizen op zijn Facebookprofiel schreef (notities, p. 30-31). Daarna ontkende verzoeker opnieuw dat hij in Spanje is geweest (notities, p. 30-31) en ontkende hij dergelijke informatie op zijn Facebookprofiel te schrijven (notities, p. 31). De stellingen in het verzoekschrift, met name dat de informatie op het Facebookprofiel wordt ontkend en dat het "*zeer onwaarschijnlijk*" is dat verzoeker in 2019 in Brazilië zou zijn geweest terwijl hij in oktober 2020 in Italië via Libië, aankwam, kunnen niet overtuigen. De vaststellingen van verzoekers Facebookprofiel en zijn wisselende verklaringen hieromtrent wijzen er wel degelijk op dat (i) verzoeker de waarheid over zijn levensloop en (datum van) vertrek uit Kameroen achterhoudt, (ii) hij een reispaspoort verborgen houdt voor de Belgische asielinstanties omdat er mogelijk informatie in te vinden is, zoals in- en uitreisstempels en mogelijks visa, die niet overeenkomen met zijn gebracht relaas.

4. Hoe dan ook kan niet worden ingezien waarom het voor verzoeker onmogelijk zou zijn geweest of actueel onmogelijk zou zijn om zich terug in Douala te vestigen. Verzoeker is geboren en getogen in Douala, waar zijn echtgenote en kinderen tot op het heden wonen en waarmee hij in contact staat (notities, p. 15-16, 19). Ook al zijn andere familieleden woonden/wonen allemaal in Douala en Yaoundé, zijnde Franstalig Kameroen (notities, p. 8-10).

De bewering dat de Ambaboy's, waartoe volgens verzoeker Black Diabolo en zijn groep behoorden, hem overal zouden komen zoeken omdat ze hem als verrader zagen (notities, p. 24, 27) en dat de autoriteiten hem als Muyenge-boy zouden zien (notities, p. 24), is enerzijds - gelet op wat voorafgaat - ongeloofwaardig en anderzijds louter hypothetisch, temeer gezien uit verzoekers Facebookprofiel blijkt dat hij na zijn beweerde vertrek uit Mulyenge nog in Douala is geweest.

5. In het verzoekschrift wordt verwezen naar problemen voor de Engelstalige gemeenschap in Kameroen, maar noch uit de door verzoeker geciteerde informatie noch uit zijn verklaringen tijdens de asielprocedure kan blijken dat elke Engelstalige systematisch gevisieerd wordt.

Verweerder stelt hierover in diens nota "*verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*":

"Waar verzoekende partij aanvoert dat zij vervolging vreest wegens haar lidmaatschap van de 'Engelstalige Kameroense sociale groep', merkt verwerende partij op dat het desgevallend behoren tot een bepaalde groep er niet automatisch op wijst dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vervolgd. De verzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging, zoals in casu, is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant.

Verder dient opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker Engelstalig is, niet volstaat voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus in hoofde van verzoeker. Nergens in de beschikbare informatie of de door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde algemene informatie inzake de situatie in Kameroen wordt geadviseerd om aan elke Engelstalige Kameroener een vorm van internationale bescherming te bieden. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

[...]

Wat betreft de terugkeer van Engelstalige Kameroeners na een verblijf in België (of Europa), meldt de meerderheid van de bronnen dat er geen verschil is in de behandeling en controles uitgevoerd door de autoriteiten bij aankomst in de luchthaven naargelang de persoon Engelstalig of Franstalig is. Enkel personen met een crimineel verleden of met politieke activiteiten tegen de staat kunnen problemen ondervinden met de autoriteiten bij terugkeer. Een bron preciseert dat personen die een standpunt innemen ten gunste van de separatistische zaak niet per se problemen kennen. Dezelfde bron stelt dat personen die een link hebben met separatistische activisten een routine onderzoek ondergaan, zonder verdere problemen te kennen. Verschillende bronnen zijn het erover eens dat Engelstaligen die wél problemen kennen bij hun terugkeer, personen zijn die ervan verdacht worden een actieve rol te spelen in de financiering en/of bevoorrading van separatistische groeperingen. Zoals hierboven aangegeven (zie supra) maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Kameroen ervan verdacht zal worden een actieve rol te spelen in de separatistische zaak. Een verdacht persoon wordt onderworpen aan een vooronderzoek bij aankomst in de luchthaven en kan ter plaatse vastgehouden worden gedurende het onderzoek. Indien de situatie niet opgehelderd wordt en verder onderzoek nodig blijkt, kan de persoon vervolgens aangehouden worden. Eén bron stelt weliswaar dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en doorzoeking van bagage en documenten. Zij riskeren represailles of vasthouding wanneer de verdenkingen niet worden opgeheven gedurende de bevraging. Kortom, behoudens een grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, riskeren Engelstaligen die terugkeren na een verblijf in België of Europa geenszins op systematische basis problemen te kennen bij terugkeer."

Verder wordt nog herhaald dat verzoeker geboren en getogen is in Douala, dat zijn echtgenote en kinderen er tot op het heden wonen (notities, p. 15-16, 19), dat al zijn andere familieleden in Douala en Yaoundé woonden/wonen (notities, p. 8-10) en dat hij na zijn beweerde vertrek uit Munyenge nog naar Douala is teruggekeerd. Hieruit kunnen geenszins verregaande problemen blijken voor verzoeker en zijn familie als Engelstaligen.

6. In het verzoekschrift wordt meermaals verwezen naar verzoekers psychologische toestand teneinde bepaalde tekortkomingen in zijn relaas te verklaren.

Noch deze stelling noch de voorgelegde attesten kunnen aantonen dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure of dat de door hem voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker werd gevraagd hoe het met hem ging, waarop hij "fine" antwoordde (notities, p. 4), dat verzoeker verklaarde dat hij in staat was om een persoonlijk onderhoud te hebben (notities, p. 5), dat hij aangaf de uitleg bij aanvang van het onderhoud te hebben verstaan (notities, p. 6), dat verzoeker vlot op alle gestelde vragen kon antwoorden, hij een chronologisch relaas kon brengen waarin hij details zoals namen/benamingen, afstanden tussen plaatsen in Kameroen en data kon noemen (notities, p. 13, 21-25), dat hij doorheen het onderhoud geen gewag maakte van mogelijke problemen en dat hij op het einde van het onderhoud verklaarde dat hij alle vragen goed had begrepen (notities, p. 32).

Evenmin kan worden aangenomen dat verzoekers lacuneuze verklaringen te wijten zijn aan het tijdsverloop samengenomen met zijn psychologische toestand. Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand of de verstreken tijd hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat voorgaande vaststellingen onverkort blijven.

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen.

Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande de Ambaboy, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn eerdere buitenlandse reizen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder aangaande het intern vestigingsalternatief van verzoeker in Douala.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zeker niet indien hij zich vestigt in Douala (zie hoger, punten 4 - 5).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS